Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

La Vila

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	Ctra. BP-4316, al km. 13,8 camí S i trencall W fins la Pinosa. Seguir camí SE i NW uns 800 m
Alçada:	733

Coordenades:

Latitud:	41.89138
Longitud:	2.12571
UTM Est (X):	427470
UTM Nord (Y):	4638086

Classificació

Número de fitxa	08258-274
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïnes
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A003000080000AW
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 27/05/2020 - 02:00

Descripció

Masia de dimensions força grans, d'origen medieval i actualment en ruïnes. Es troba emplaçada al cim d'un turonet, en un contrafort del serrat de la Pinosa. En l'estat actual és inaccessible per la banda de ponent a causa de la vegetació, de manera que només és visible la part més occidental. Pel que es pot observar, la construcció adopta una planta més o menys quadrada. El mur de ponent sembla força antic i té l'aparença d'una muralla. És fet amb carreus petits més o menys escairats i està reforçat amb un contrafort. Com a obertures té diverses espitlleres. En la part superior aquest mur ha estat sobrealçat ja al segle XX amb totxo. La façana principal de la casa devia ser la de migdia, però actualment no és visible.

Observacions:

Inclosa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 78 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Història

La Vila és un mas d'origen medieval. Atès el significat del topònim vila i les característiques del seu emplaçament (en un promontori més o menys encastellat) bé podria ser que en un principis fos una agrupació de petites cases o vilar. Tanmateix, la primera referència que en coneixem és d'un llistat de veïns que es reuniren el 1394 per tractar de la redempció dels drets senyorials del terme d'Oló, on hi consta Bernat Sa Vila, de la parròquia de Sant Feliu de Terrassola; cal suposar que era el cap de casa en aquesta època. En el fogatge de 1515 hi consta "la casa d'en Vila", i en el fogatge de 1553 hi apareix Jaume Vila. Cal deduir, per tant, que el mas era habitat des d'època medieval per la família de cognom Vila. Al llarg dels segles XVII-XVIII probablement la Vila es devia engrandir i es consolidà com un dels masos importants d'aquesta zona situada en un dels extrems del terme municipal de Santa Maria d'Oló. A prop seu només ha quedat dempeus un altre mas, que és el de Pinosa. Tanmateix, la Vila va acabar absorbit pel mas Rocabruna en alguna data entorn del segle XVIII. Des d'aleshores fou una masoveria de Rocabruna i la propietat va seguir els avatars d'aquest gran mas, que a principis del segle XX passà a mans de l'industrial Joan Gorina. En un llistat de cases rurals de 1930 consta que la Vila era habitada, i a mitjans de segle XX encara s'hi observen reformes. Després devia quedar abandonada, i l'any 1989 ja es trobava en ruïnes.

Bibliografia

FERRER, Llorenç (1996). Masies i cases senyorials del Bages. Fundació Caixa Manresa; Angle Editorial, Manresa, p. 66-69.
PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 64, 71, 107, 108, 110.
TRESSERRAS, Josep (1920). Masia Rocabruna (Santa Maria d'Oló). Vic.
TRESSERRAS, Josep ? (1948). El castell de Rocabruna. (Versió revisada del llibre publicat el 1920).
SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 78.

